

ALKOTMANYBIROSAG

Ügyszám:

IV/1156-4/2014

Érkezett:

2014 OKT 10.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet

1

db

[Handwritten signature]

Tisztelt Alkotmánybíróság!

■ ■■■■■ ■■■■■ felperes által Csegöld község Önkormányzata alperes elleni ~~ellenértéítés megfizeté-~~ se iránt indult perében csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm ~~■■■■■ ■■■■■ ■■■■■~~ útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. (Abtv) 27.§-a alapján, a törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

terjesztettem elő a Kúria Pfv. III.21.328/2013/4. számon hozott jogerős ítéletének és az ezt megelőző Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf. 20.204/2013/16. számú jogerős ítélete, valamint a Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú jogerős ítéletének a 2011. évi CLI. Törvény 52.§. (1b) bekezdésbe ütközően, az „Alaptörvényben biztosított jogsérelemem” miatt.

A CLI. Törvény 52. § (1) bekezdés értelmében: „Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli” az 52.§.(1b) alapján „az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét”, mely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. A 52.§. (4) bekezdés értelmében: „Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia”.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CLI. Törvény 27. § (a) és (b) bekezdése határozza meg, mely szerint „a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti... b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Alaptörvény 24. cikk (2) „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját

A 2014. szeptember 11-én kézhez vett IV/1156-3/2014 számú értesítés 4. bekezdésében felhívtam kaptam arra vonatkozóan, hogy a bírói döntés miért Alaptörvény ellenes?

INDOKOLÁS

Azért Alaptörvény ellenes, mert az ítéletek indoklási része olyan hivatkozásokat tartalmaz, amelyekre nézve az Alkotmánybíróság 2006-ban a 28/2006-os, 29/2006-os, a 63/2006-os és a 297/B/2005-ös AB Határozatokban Alkotmány ellenességet állapított meg. Ezek: feladat ellátási szerződés, területhez nem kötött háziorvosi működtetési jog. Előbbi 2000-től hatályát veszítette, az utóbbi jogforma pedig soha sem létezett! Ezen kívül vagyoni értékű jogként értelmezhető is, hiszen nem kapcsolódnak hozzá betegek, szemben úgy az önkormányzati, mint a TEK nélküli működtetési joghoz. A Kúria ítélet az Önálló Orvosi Törvény (Öotv.) lényegét hagyta figyelmen kívül, a vagyoni értékűséget, a betegek elválasztása által a háziorvosi működtetési jogomról.

A 2002. április 15-től hatályos Öotv. 2.§.(2) bekezdés alapján, valamint a Vhr. 2.§.(1a), a Vhr. 2.§. (1bb) bekezdések, továbbá a 2002. július 1-től hatályos önkormányzati Körzethatár Rendelet értelmében, a 2006-os háziorvosi működtetési joggal foglalkozó 28-29/2006-os, a 63/2006-os és a 297/B/2005-ös AB Határozatokban a magántulajdon megsértése (28/2006-os ABH), a jogrend és ezen keresztül a jogállamiság megsértése miatt (63/2006-os ABH) Alkotmány ellenesnek lett kihirdetve az önálló orvosi tevékenységbe történő önkormányzati beleszólási jogkör. Ezek a rendelkez-

zések ugyanis nem kapcsolták össze a működtetési jogot konkrét háziiorvosi körzettel, ami a felhatalmazás kereteinek túllépése miatt Alkotmány ellenes volt (63/2006-os ABH III/3).

Ezek, a feladat ellátási szerződés – ÁNTSZ működési engedély jogi kapcsolatot 2006. november 23-ig lehetővé tevő Vhr. 4.§.(3a, 3d) és 7.§.(3) bekezdések voltak, a velük egységben értelmezett, de már 2002-ben hatályon kívül helyezett, és velük együtt Alkotmány ellenesnek kihirdetett Vhr. 3.§.(1) bekezdés 3. mondatával. A feladat ellátás konkuráló (párhuzamos) önkormányzati jogkörrel összekevert, a jogállamiságot sértő mondatai voltak ezek.

Ugyanis az önkormányzat, az Öotv. bevezetésétől kezdve ugyanúgy köteles gondoskodni az alapellátásról. De azt, hogy ki jogosult nyújtani az alapellátást, magyarán szólva; kit engedhet be az önkormányzat a tulajdonában álló rendelőbe, a betegek különleges adatait tartalmazó számítógéphez, azt a jogalkotó 2000-tól vagyoni értékű joghoz kötötte. Már 2005-ben a BDT 2005. 1106 számú jogesetben értelmezte a Pécsi Ítéletábra, hogy „a konkrét működtetési jog területéhez kötött. Ez következik a Praxistv. 3. § (2) és (3) bekezdésének egybevetéséből is, hiszen csak a területi ellátási kötelezettséggel működő háziiorvosok által megszerzett működtetési jog elidegeníthető és folytatható... Amennyiben ugyanis nem területhez kötött jogról – lényegében (csak) működtetési engedélyről – lenne szó, e jog semmiféle vagyoni értékkel nem bírna, márpedig a Praxistv. idézett 2. § (3) bekezdése kifejezetten vagyoni értékű jogként határozza meg, s csak vagyoni érték esetén van lehetőség az elidegenítésre. A törvény ugyanis nyilvánvalóan nem ingyenes elidegenítésről rendelkezik, hiszen a kormányrendelet 14. § (3) bekezdése a működtetési jog megvásárlásához szükséges hitelhez kamattámogatást biztosít”. A „csak” beszúrás magyarázata, hogy jogszerzés nélkül nincs mit engedélyezni.

Jelen perben az eljáró bíróságok, a 2006-ban megsemmisített Alkotmány ellenes jogi normát hozták vissza, többszörösen megsértve ezzel a 63/2006-os AB Határozatban kimondott jogrendet, illetve ezen keresztül a jogállamiságot, az alábbiak szerint.

A Hatósági Bizonyítványom kizárja az önkormányzati működési engedély és megbízási szerződés érvényességét, mert az önálló orvosi tevékenység nyújtási jogom azonos az alapellátás nyújtási jogommal, törvényi rendelkezési szinten! Az Önkormányzatnak betöltött körzetben nincs működtetési jogköre, így meg sem bízhat semmivel sem engem, sem más! Jelen eljárásban az alperes Önkormányzat többszörösen megsértette e jogrendet. Azért, mert:

- 1) A hatósági bizonyítvány (működtetési engedély) lépett 2000-től kezdve a működési engedély helyébe, ugyanis mindkettő tartalma praxisműködtetési, azaz alapellátás nyújtási engedély (INTKOD). A hatósági bizonyítványba foglalt INTKOD magasabb szintű, mint a határozati szintű működési engedélyben foglalt INTKOD. Ez a 63/2006-os AB Határozatban kimondott **ÁNTSZ jogkörben történő jogrend megsértése!**
- 2) A Körzethatár Rendelet lépett a feladat ellátási szerződés helyébe. A Rendelet 2002. április 15-től a megváltoztatott Öotv. 2.§.(2) és a háziiorvosi körzetet definiáló Vhr. 2.§.(1a) bekezdés **tartalmi eleme**, mert kizárólagossággal meghatározza az alapellátás nyújtásra jogosultat, a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatója által. Ez a 63/2006-os AB Határozatban kimondott másik, az **önkormányzati jogkörben történő jogrend megsértés!**
- 3) A hatósági bizonyítvánnyal szemben hatálytalan a feladat ellátási szerződés. Ez, az ÁNTSZ által képviselt törvényi szabályozási jogkörrel szembeni szavazásos határozati szintű önkormányzati jogkörben történő **harmadik jogrend megsértés.**

Ebből következően 2008 január 1-től, a földrajzi 9 jegyű HSZKOD-os Hatósági Bizonyítványom alapján a Cékla BT. egészségügyi szolgáltatóm által betöltött háziiorvosi szolgálatban (praxisban), az Alperes Csegöldi Önkormányzat nem lehet második egészségügyi szolgáltató. Ezt, a jogrend és ebből eredően a jogállamiság megsértésére tekintettel hirdette ki a 63/2006-os ABH-ban az Alkotmánybíróság Alkotmány ellenesnek.

A közalkalmazotti jogviszonyom 2007. december 31-i megszűnésével megszűnt az Önkormányzat egészségügyi szolgáltatói jogköre is, mert 2008. januártól kezdődően a Hatósági Bizonyítványom

értelmében a Cékla BT. az egészségügyi alapellátás nyújtásra kötelezett, ami egyet jelent azzal, hogy a Cékla BT. működési engedélye érvényes, az Önkormányzaté viszont ettől kezdve nem! Az eljárás során a bíróságok megsértették az Alkotmánybíróság által 2006-ban kimondottakat. Az ítélet ellentétes a 28-29/2006-os, a 63/2006-os és a 297/B/2005-ös AB Határozatokban kimondottakkal, mert a 2002. április 15-től megsemmisített, Alkotmány ellenes jogi norma szerint születtek.

„Az Abtv. 43. §-ának(1) bekezdése szerint azt a jogszabályt, amelyet az Alkotmánybíróság megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni (63/2006-os ABH III/4)...Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a már hatályon kívül helyezett rendelkezés alkotmányellenes volt és az eljárás feleinek különösen fontos érdekére tekintettel az Abtv. 43. §-ának (4) bekezdése alapján az alkotmányellenes rendelkezés a folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható” (28/2006-os ABH III/6). Ez alapján az ítéletek az Alkotmánybíróságról szóló törvénnyel is ellentétesek.

A Kúria által is hivatkozott „konkrét háziiorvosi körzettel össze nem kapcsolt működtetési jog”, az Öotv. 3.§.'3' bekezdésben kivételként szereplő TEK nélküli működtetési jog, aminek semmi köze nincs a háziiorvosi körzethez. Így ez a jelen perben nem hivatkozható! A per alapját képező önkormányzati helyettes megjelölés a Cékla BT. szolgáltatóm által betöltött praxisban egyenlő az Öotv. és az alapjogaim megsértésével, a Hatósági Bizonyítványomban foglalt törvényi rendelkezés figyelmen kívül hagyása által.

A lefolytatott eljárásban született bírói döntések Alkotmány ellenessége egyrészt alapvetően arra épül, hogy mindvégig figyelmen kívül volt hagyva, hogy az önkormányzati (háziiorvosi) körzet működtetési joga egyedi földrajzi kódos (HSZKOD) úgy, mint pl. a személyi adószámom is a nevemhez kötött. Az Öotv. 2.§.(1) bekezdése a személyemhez köti a joggyakorlást, míg az Öotv. 2.§.(2) bekezdése értelmében a háziiorvosi „működtetési jog alapján végezhető önálló orvosi tevékenység - törvényben meghatározott kivétellel - csak a települési önkormányzat rendeletében meghatározott háziiorvosi körzetben folytatható”.

Másrészt arra épül a lefolytatott eljárásban született bírói döntések Alkotmány ellenessége, hogy a jogrend megsértését jelenti a Hatósági Bizonyítványomban foglalt, mindenkire nézve kötelező alapellátás nyújtásra szóló törvényi rendelkezés felülírása, a 2000-tól jogilag nem létező feladat ellátási szerződés – működési engedély határozati szintű jogi kapcsolatra történő hivatkozással.

Visszatérve oda, hogy az esetemben eljáró Bíróságok szerint, az én vagyoni értékű működtetési jogom, és ennek legfontosabb tartalmi eleme, a Csegöldi 150090057 ÁNTSZ azonosító számú háziiorvosi körzet finanszírozása nem kötődne konkrét háziiorvosi körzethez. Ez az eljáró bíróságok részéről alapvetően téves értelmezés, mert a Pénztár kizárólag háziiorvosi szolgálatot, működtetési jogegységet, azaz praxist finanszírozhat, a jogtulajdonos szolgáltatóján keresztül. Itt is látható a tulajdonjog alapú, hatósági bizonyítványban foglalt HSZKOD jelentősége! Ezt a keresőtevékenységet az Alkotmánybíróság alapjogi védelembe helyezte a tulajdonjoggal megegyező módon. A Kúria és az ezt megelőző Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf. 20.204/2013/16. számú jogerős ítéletében, valamint a Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú jogerős ítéletében sem a földrajzi HSZKOD-os és HSZKOD nélküli működtetési jogot, sem a földrajzi HSZKOD-tól eltérő tevékenységi INTKOD értelmezését nem választotta külön, illetve nem értelmezte. Így, ez egy dupla jogkör összehasonlása, ami Alkotmány/Alaptörvény ellenesen ügydöntő pontja a jogerős, de Alaptörvény ellenes ítéleteknek.

Erre tekintettel a háziiorvosi rendszerben általánosan használt kódok jönnek a forrás megjelölésével, az Alaptörvény megsértésének magyarázatát adva:

http://www.oep.hu/pls/portal/docs/PAGE/SZAKMA/OEPHUSZAK_INFOSZOLG/VA_JELU_MELLEKLET_2013.PDF

1) A háziiorvosi szolgálat azonosítója (**HSZKOD**) Hossza: 9 pozíció. A kód a háziiorvosi szolgálat adatainak változása során sem változhat. Már meg szűnt háziiorvosi szolgálat kódját nem kaphatja újonnan létrejött szolgálat.

Tartalma: 1.-2. Pozíció a megye kódja (01 Budapest,..... 20 Zala)

3.-5. Pozíció minden esetben '009'

6.-9. Pozíció a háziiorvosi szolgálat megyén belüli egyedi azonosítója

2) Működtető (szolgáltató) kódja (INTKOD) Hossza: 9 pozíció - Az OEP adja ki.

Tartalma: 1.-2. Pozíció a megye kódja (01 Budapest, 20 Zala)

3.-5. Pozíció minden esetben '000'

6.-9. Pozíció a működtető azonosítója - az OEP által kiadott finanszírozásnál használt azonosító

A HSZKOD földrajzi (területi), ezzel szemben az INTKOD tevékenységi kód! A praxisengedély (hatósági bizonyítvány) ezért tartalmilag magában foglalja a működési engedélyt is. Másnak nem is adható ki, mint a jogtulajdonos szolgáltatójának. Mindaddig ez áll, ameddig a háziiorvosi körzet (praxisjogegység) önálló orvosi tevékenységre jogosult által betöltött. Ugyanis a praxisengedély egy törvényi rendelkezés a területi ellátás folyamatos nyújtására, míg az ÁNTSZ működési engedély csupán egy határozat. Két működtetője nem lehet egyszerre egy szervezeti egységnek (63/2006-os ABH). Így utóbbi hatálytalan az előző, magasabb szintű rendelkezéshez képest.

Az önkormányzati befolyást a joggyakorlásból kizáró 2002. április 15-től hatályos országos praxiskvóta szemlélet joghelyei az Öotv. 2.§.(2) bekezdés, és ezzel összefüggésben a módosított Vhr. 2.§.(1a) bekezdés a Körzethatár Rendelettel együtt, továbbá az önálló orvosi tevékenységre jogosult jelenlétében az önkormányzati helyettesítést kizáró Vhr. 2.§.(1ba, 1bb) és a (3) bekezdések.

A helyettesítésről!

Az Önkormányzat betöltött praxisban nem lehet 2002. április 15-től második működtető, mert az Öotv 2.§.(2), a Vhr. 3.§.(1) bekezdés 1-2 mondata és a Vhr. 2.§.(1b) bekezdések értelmében a praxis nem tartósan betöltetlen, így a részére kiadott működési engedély közjogilag semmis!

A Vhr. 2.§.(1ba) és a Vhr. 2.§.(3) bekezdések értelmében a feladat ellátási szerződés hiányára hivatkozó működési engedély és a finanszírozási szerződés hiányából eredő **keresőtevékenységi akadályoztatás kivételt képez**, ezáltal nem válik a praxis egy pillanatra sem tartósan betöltetlenné. Szerződésbontás nem minősül esemény első napnak a tartósan betöltetlenné váláshoz szükséges 6 hónapból. Így nem lehet működtető az önkormányzat. Ezt fejezi ki a 63/2006-os AB Határozat!

De a Vhr. 2.§.(1bb) bekezdésben foglaltak sem teljesülnek, mert, ha az önkormányzat **tud gondoskodni** önálló orvosi tevékenységre jogosulttal az ellátásról, akkor nem állíthat be helyettest. A Vhr 10.§.(1) bekezdés és a 4/2000-es EüM Rendelet 7.§.(2) bekezdése alapján helyettest a jogtulajdonosnak kell biztosítania! **A Vhr. 10. § (1): „Ha a működtetési jog jogosultja a személyes szolgáltatásnyújtási kötelezettségének nem tud eleget tenni, illetve betöltetlen háziiorvosi körzet esetén a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint kell a helyettesítésről gondoskodni.”** A vonatkozó jogszabályi rendelkezés pedig a 4/2000. EüM. Rendelet 7.§.(2) bekezdése: „... a háziorvos a helyettesítéséről - beleértve annak pénzügyi feltételeit is - **maga gondoskodik.**”

Összefoglalva a helyettesítési kérdéskört: ameddig van önálló orvosi tevékenységre jogosultja a praxisnak, addig az önkormányzat **nem állíthat be helyettest**, azaz nem működtetheti a praxist! **Nem jogosult működési engedélyre és finanszírozásra sem!** Az önkormányzati helyettes egyet jelent a törvénysértő jogkör konkurenciát (párhuzamos jogkört) megvalósító feladat ellátási szerződéssel, egyben a vagyoni értékű jog kiüresítésével. Ez kétszeres jogsértés: 2008. januártól én nem lehettem önmagam helyettese, hiszen jogtulajdonosként dolgoztam. 2009. júniusban az Önkormányzat „felmondta” a Hatósági Bizonyítványomban foglalt törvényi rendelkezést szavazással. Ez is a jogforrási hierarchia jogalkalmazási rendjének a megsértése volt.

Az Öotv. közjogi érvényességének szempontjai:

- „Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól” (63/2006-os ABH).
- A vagyoni értékű földrajzi HSZKOD-os háziiorvosi működtetési jogban, és az elidegenítés révén 2001-től megjelenő szintén HSZKOD-os hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezés alapján, a jogrendre figyelemmel, hatályát veszítette a 2000. előtti feladat ellátási szerződés.
- Az Öotv. 2.§.(1) bekezdés a személyt, az Öotv. 2.§.(2) bekezdés a konkrét háziiorvosi szolgálatot (praxist) jelöli földrajzilag, ahol az önálló orvosi tevékenység gyakorlása, az alapellátás nyújtás folytatható, a Körzethatár Rendeletben és a Vhr. 3.§.(1) bekezdésben foglalt hatósági bizonyítvány alapján. Kizárólagosan, és félreértelmezhetetlenül!
- Az Öotv. közjogi érvényességének feltétele a háziiorvosi vagyoni értékű működtetési jog (praxisjog) alapján kiállított HSZKOD-os hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezés. Ugyanis a Ket 83.§.(4) bekezdés értelmében: „A hatósági bizonyítvány tartalmát - az ellenkező bizonyításáig - mindenki köteles elfogadni”. Így az önkormányzatra, ÁNTSZ-re, de általánosságban minden hatóságra, hivatalra nézve egyaránt kötelező. Ezt erősíti meg a Fővárosi Ítéltábla FIT-H-KJ-2009-195 határozata is, melyet az alkotmányjogi panaszbeadványom 13. oldalán ismertettem.
- A Kúria, valamint az első és a másodfokon eljáró bíróság értelmezésével ellentétben, a 29/2006-os AB Határozatban külön választotta az Alkotmánybíróság az Öotv. 1.§.(2a) és az Öotv. 2.§.(2) bekezdésben definiált önálló orvosi tevékenység nyújtásra jogosító, konkrét háziiorvosi szolgálathoz kötődő működtetési jogot, az Öotv. 3.§.(3) bekezdésben szereplő háziiorvosi körzethez nem köthető TEK nélküli működtetési jogtól. Egyik jogforma gyakorlásához sem köthető feladat ellátási szerződés! Ezek a tulajdonjog megjelenésétől kezdve kiürültek.
- Az önálló orvosi tevékenység gyakorlása egyenlő a területi ellátási kötelezettség nyújtással, ami az önkormányzat gondoskodási kötelezettsége. Ennek kizárólag a jogtulajdonos szolgáltatója által tehet eleget. Ehhez semmi köze nincs a Kúria által hivatkozott TEK nélküli „konkrét háziiorvosi körzettel össze nem kapcsolt működtetési jog” –nak.
- A Fővárosi Törvényszék 17.K.32.041/2011/9. számú jogerős ítéletében a háziiorvosi és a TEK nélküli működtetési jog közötti különbség, a 29/2006-os AB Határozatban kimondottakkal egységben így szerepel: „A határozat meghozatalakor hatályos Öotv. azonban a működtetési jog két formáját ismerte: a területi ellátási kötelezettséggel járó /2.§.(2)/, mely nem személyhez kapcsolódik, vagyis elidegeníthető, és az orvos halála esetén folytatható; valamint kivételként a 3. § (3) bekezdése szerinti területi ellátási kötelezettség nélkülit, mely személyhez kapcsolódik, vagyis nem idegeníthető el és nem folytatható. Megállapítható tehát, hogy az Öotv.-ben szabályozott működtetési jog alapesete területhez kötött, de területhez nem kötött működtetési jog is létezik. Az Öotv. 2. § (3) bekezdése a törvényszék jogértelmezése szerint az alapesetre vonatkozóan mondja ki, hogy a működtetési jog vagyoni értékkel rendelkezik. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság azon jogértelmezését, mely szerint az Öotv. nem kapcsolja össze a működtetési jogot konkrét háziiorvosi körzettel, úgy kell érteni, hogy e kapcsolat nem minden esetben áll fenn”.

Az Alkotmánybírósági határozatokban az Alkotmánybíróság kihirdette azt, hogy sem a praxisműködtetési jog elidegenítésekor (28/2006-os ABH), sem a jog gyakorlása alatt (63/2006-os ABH) a működtetési jog alapján nyújtott önálló orvosi tevékenység NEM függ az önkormányzattal való megállapodástól. Az alapellátás nyújtást ugyanis törvényi rendelkezés határozza meg, nem szerződés 2000-től kezdődően! Így az alapellátás biztosítás módját is 2000-től törvényi rendelkezés írja elő, a korábbi feladat ellátási szerződés helyett az önkormányzatok számára is. Tekintve, hogy a **praxisjognak egyszerre csak egy tulajdonosa lehet, ezért sem kell még külön szerződnie is az alapellátás nyújtásra** a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezés betartás feltételeként. Ez sérti a jogállamiságot.

A működési engedély – feladat ellátási szerződés kapcsolat Alkotmány ellenességét a joggyakorlás során a 63/2006-os ABH, míg a jog elidegenítése során a 28/2006-os AB Határozat mondta ki. Az önálló orvosi tevékenység joggyakorlási feltétele csak a megszerzés és a Hatósági bizonyítvány.

29/2006-os ABH Határozati 2-es pont: „Az Alkotmánybíróság elutasítja azt az indítványt,.. hogy.. az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény nem szabályozta a működtetési jog konkrét háziiorvosi körzetre vonatkozó fennállását”. Szabályozta az önálló orvosi (háziiorvosi) „működtetési jog **konkrét** háziiorvosi körzetre vonatkozó fennállását. Nem az önkormányzati feladat ellátási szerződés határozza meg 2000-től kezdve az orvos tevékenységének a helyét, és ezt a Határozat V/4-es szakaszában indokolta meg: „A működtetési jog szabályozásánál az állapítható meg, hogy a működtetési jog tartalmát és terjedelmét az Öotv. 2. §-a meghatározta”, mert „az Öotv. 2. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe új rendelkezést léptetett az egészségügyi közszolgáltatások nyújtásáról, valamint az orvosi tevékenység végzésének formáiról szóló 2001. évi CVII. törvény 26. §-ának n) pontja, amely a működtetési jognak a helyi önkormányzat által meghatározott háziiorvosi körzetben történő folytatásáról rendelkezett”. Ugyanennek a törvénynek a 25.§.(7) bekezdése a Körzethatár Rendelet megalkotásáról rendelkezett: „A települési önkormányzatok a 26. § n) pontban meghatározott rendeleteiket e törvény hatályba lépésétől számított 3 hónapon belül alkotják meg.”

A 29/2006-os ABH Határozati 3-as pontjában megjelölte, és a VII/2 fejezetben megindokolta az Alkotmánybíróság, hogy a feladat ellátási szerződés 2000-től törvénysértő az Önkormányzati Törvény 8. §-ra és az Alkotmány 35.§.(2) bekezdésére nézve egyaránt. „A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik... Ennek alapján nem áll ellentétben az Önkormányzati Törvény (Öktv) 8. §-ával, és nem sérti az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdését”. Láthatóan az Alkotmánybíróság értelmezésében is, az önkormányzati feladat ellátási szerződés 2000-től az Öktv-el is ellentétes, nem egyedül az Alkotmánynak az AB Határozatokban felsorolt joghelyeivel, valamint a hatósági bizonyítványt érintő Jat. 1.§.(1-2) bekezdésekben foglaltakkal.

Látható, hogy a 29/2006-os ABH. Határozati 2-es és 3-as pontja a praxis jogi betöltöttsége miatt megtiltja az önkormányzatok számára azt is, hogy az önálló orvosi tevékenységre jogosult egészségügyi szolgáltató által betöltött praxisába helyettest beállítson.

A 297/B/2005-ös AB Határozatban a 28-29/2006-os AB Határozatokkal megegyezően ismételt kimondta az Alkotmánybíróság, hogy „a tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra is” (III/2-as szakasz). „Az Öotv. 1. §-a szerint a működtetési jog a területi ellátási kötelezettség körében történő önálló orvosi tevékenység végzésére vonatkozó jog. Ezt az orvosi tevékenységet a 2. §. (2) bekezdése szerint meghatározott háziiorvosi körzetben kell folytatni... A vagyoni értékű működtetési jogból származtatott jog az elidegenítési jog” (III/3-as szakasz). A Kúria ítélet engem ettől a jogomtól is megfosztott, annak ellenére, hogy ez, az Öotv. 2.§.(3) és az Öotv. 2.§.(8) bekezdésben foglaltak törvényi rendelkezések. Ezen a ponton is törvénysértőek a velem szemben hozott ítéletek!

A Kúria Pfv. III.21.328/2013/4. számon hozott jogerős ítélete és az ezt megelőző Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf. 20.204/2013/16. számú jogerős ítélete, valamint a Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú jogerős ítélete az Öotv. 3.§.(3) bekezdésben hivatkozott háziiorvosi körzettől független TEK nélküli, nem önkormányzati, ez által nem HSZKOD-os működtetési joghoz kapcsolódik. Ez ellentétes az előbb hivatkozott Öotv-i és alkotmánybírósági megállapítással, hiszen „a konkrét háziiorvosi körzettel össze nem kapcsolt működtetési jog” egyrészt el sem adható, másrészt jogilag irreleváns hivatkozás a HSZKOD-os Hatósági Bizonyítványom mellett. Így semmi köze nincs a jelen eljáráshoz!

Ugyanis az Öotv. 1.§.(2a, 2c) bekezdések együttes értelmezésében a háziiorvosi működtetési jog: „a háziiorvos által területi ellátási kötelezettség (TEK) körében egészségügyi ellátás nyújtására jogosító engedélyben foglalt jog”, azaz a TEK tartalmi eleme a jognak! Az önálló orvosi tevékenység gyakorlása tehát nem más, mint a területi ellátásnyújtási jogosultság a jogtulajdonos szolgáltatója által az Öotv. 2.§.(2) bekezdésben meghatározott háziiorvosi körzetben. A Kúria a Pfv. III.21.328/

2013/4. számú ítélet 5. oldal közepén, ez az Öotv. 1.§.(2c) joghely olvasható is: a háziorvosi „működtetési jog önálló orvosi tevékenység nyújtásra jogosító engedélyben foglalt jog”. A folytatásban azonban jogilag e tevékenység helyét meghatározó Öotv. 2.§.(2) bekezdésnek kellett volna jönnie, hiszen ez a per tárgya! Tekintve, hogy a Hatósági Bizonyítvánnyal igazoltan, a Cékla BT. egészségügyi szolgáltató által folyamatosan betöltött a Csegöldi Háziorvosi Körzet! Nevezetesen, a háziorvosi „működtetési jog alapján végezhető önálló orvosi tevékenység - törvényben meghatározott kivétellel - csak a települési önkormányzat rendeletében meghatározott háziorvosi körzetben folytatható”. E joghelyet egységben értelmezve a háziorvosi körzetet definiáló, 2002. április 15-től az Öotv. 2.§.(2) bekezdésével és a Körzethatár Rendelet kiegészítéssel módosított Vhr. 2.§.(1a) bekezdéssel: „a működtetési jog alapján végezhető önálló orvosi tevékenység, csak a ... területi ellátási kötelezettség alapján feladattal érintett települési önkormányzat által az Öotv. 2. § (2) bekezdése szerint rendeletben... meghatározott háziorvosi körzetben folytatható”. A Kúria azonban figyelmen kívül hagyta ezt a perdöntő mondatot, ami az Öotv. közjogi érvényességét testesíti meg 2002. április 15-től kezdődően.

Ettől a ponttól kezdve a Kúria ítéleti indoklás a jogrenddel ellentétes feladat ellátási szerződésen alapuló, vagyoni érték nélküli „licence” Alkotmány ellenes szemléletet követte végig. Visszahozva ezzel a törvénysértő, 2002. április 15-től megsemmisített jogi normát. Igazolja ezt az ítélet 5. oldal alján olvasható: „A felperes nem vitásan működtetési joga és az alperessel kötött szerződés alapján... végezte a háziorvosi tevékenységet”. Azonban éppen ez a „vitás”, mert a 29/2006-os ABH VII/2 bekezdésében kihirdette az Alkotmánybíróság az Alkotmány 35.§.(2) bekezdésére, illetve az Önkormányzati Törvény 8.§-ra nézve a feladat ellátási szerződések Alkotmány és törvény ellenességét!

A Kúria Pfv. III.21.328/2013/4. számon hozott jogerős ítélete és az ezt megelőző Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf. 20.204/2013/16. számú jogerős ítélete, valamint a Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú jogerős ítélete ezen a ponton is ellentétesek az Alkotmánybírósági Határozatokban foglaltakkal. Ebben az eljárásban a bíróságok figyelmen kívül hagyták, vagy nem tudtak arról, hogy már 8 hónappal a Vhr. 3.§.(1) bekezdés 3. mondatának megsemmisítését követően (2002. április 15.), a feladat ellátási szerződéseket lehetővé tevő Vhr. 4.§.(3a) és a 7.§.(3) bekezdések kiiktatására bírói indítvány született 2002. decemberben az Alkotmánybíróság felé, amely a 28/2006-os Alkotmánybírósági Határozat alapja lett. Egyben a Vhr. 4.§.(3d) bekezdés (szintén önkormányzati jogkör) alkalmazhatatlanságát is kifejezve praxis elidegenítéskor. Az én eljárásomban is ez a mondat döntő jelentőségű, de mindvégig figyelmen kívül volt hagyva. „Miután a fenti orvosi körzet nem volt tartósan betöltetlen háziorvosi körzet, ezért a 4.§. (3) d. pontját nem lehet alkalmazni az ügyben”. Erről szól a Bázakerettyei háziorvosi működtetési jog ügy, mely a 28-29/2006-os, a 63/2006-os és a 297/B/2005-ös AB Határozatoknak részben illetve egészében alapjául szolgált. Ennek 2. oldalas összefoglalója jelen beadványom 1. sz. melléklete. Azonban a bázakerettyei praxisjog ügy teljes egészében is a Tisztelt Alkotmánybíróság rendelkezésére áll a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] gyermekgyógyász szakorvos [REDACTED] ED [REDACTED] [REDACTED] ti [REDACTED] képviselőjében 2014. szeptember közepén benyújtott IV/1104-2/2014 számú alkotmányjogi panaszbeadvány utolsó mellékleteként.

Az abban szereplő bírói és az ezt megelőző ügyvédi indítvány így hangzott: „A Kormány hibásan abból a logikából indult ki, hogy az önkormányzatoknak az egészségügyi ellátásról való gondoskodáshoz kapcsolódó jogköre és a működtetési jog elidegenítésének jogköre két egymással **konkuráló jogkör**. Ez az álláspont téves, hiszen a jogszabály szerint csak olyan személy részére lehet elidegeníteni, aki megfelel a működtetési jog engedélyezésére nézve jogszabályban előírt szakmai feltételeknek. A működtetési engedély így csak azon személy részére adható ki, aki megfelelő szakmai képzettséggel rendelkezik, így az egészségügyi ellátás biztosítható”.

A 28/2006-os AB Határozat kapcsán az Alkotmánybíróság értelmezése alapján a Legfelsőbb Bíróság a Gfv.XI.30.014/2008/3 számú ítéletében is elfogadva ezt az ügyvédi indítványt, és az ebből levont bírói következtetést, illetve alkotmánybírósági döntést: „A bíróság álláspontja szerint nincs szó a praxistörvény és az önkormányzati törvény közötti ütközésről, hiszen a települési önkormányzat azon kötelezettsége, hogy gondoskodik az egészségügyi alapellátásról nem sérül, a tör-

vény biztosítja, hogy a működtetési jog kizárólag a feltételekkel rendelkező személy részére legyen elidegeníthető. ...Az alperes ellátási kötelezettségéből az következik, hogy a szakmai elvárásoknak mindenben megfelelő, működtetési joggal rendelkező orvost foglalkoztassák, és ezzel tegyenek eleget az ellátási kötelezettségüknek. Az önkormányzat önrendelkezési jogát nem lehet parttalan jogként értelmezni úgy, hogy mindenféle ok nélkül megtagadhatja az önkormányzat az arra egyébként jogosult és megfelelő szakmai képesítéssel rendelkező személy foglalkoztatását”.

Mit jelent ez? Azt, hogy a jog elidegenítése kapcsán is irreleváns jogilag a feladat ellátási szerződés! A 63/2006-os AB Határozatban ezért lett a jogrend megsértése miatt Alkotmány ellenesnek kihirdetve a Vhr. 3.§.(1) bekezdés 3. mondatával egységben értelmezett Vhr. 4.§.(3a) és a 7.§.(3) bekezdésekkel együtt a jog elidegenítésekor önkormányzati beleszólási lehetőséget addig lehetővé tevő Vhr. 4.§.(3d) bekezdés.

Látható, hogy 8 évvel ezelőtt erről már született Alkotmánybírói állásfoglalás, megjelölve a feladat ellátási szerződésen keresztül az önkormányzati jogkör Alkotmány ellenességét.

Ennek alapján az Alkotmánybíróság indoklása a feladat ellátási szerződésen alapuló, Alkotmány ellenes megsemmisített önkormányzati beleszólási joghelyekről, melyek esetében az Alkotmánybíróság által hivatkozottan tartalmazzák a velem szemben született bírói döntések Alaptörvény ellenességét a:

- A munkához való jog: Alkotmány 70/B.§.(1),
- A jogrend: Alkotmány 2.§.(1), 7.§.(2), 8.§.(2), 35.§.(2), a Jat . 1.§.(1-2).
- A magántulajdon alkotmányos védelme: Alkotmány 9. § (1), 13. § (1) (2).
- A diszkrimináció tilalma: Alkotmány 70/A.§.(1) bekezdés

kategóriákban került összefoglalásra.

Alaptörvény V. cikk: Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

Lebontva a kérdéseket, és csatolva a kézhez vett értesítés 4. bekezdésében feltett kérdésekre a válaszokat az Alkotmánybíróság 28-29/2006, a 63/2006-os és a 297/B/2005-ös AB Határozataiból:

A munkához és a foglalkozás szabad megválasztásához ezzel a jövedelemszerzéshez való jog, az Alkotmány a 70/B. § (1) bekezdésben foglalt értelmében:

Alkotmány 70/B. § (1) „**A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a munkához, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához**”.

ALAPTÖRVÉNY NEMZETI HITVALLÁS⁴ Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

M) cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. **Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben,** és védi a fogyasztók jogait.

Indoklás M) cikk (1): Az Országos Alapellátási Intézet állásfoglalása értelmében a működtetési jog alapján gyakorolt önálló orvosi tevékenység a szolgáltató (██████████) alapelletési kötelezettsége: „**az önálló orvosi tevékenység az Öotv-ben definiált forma, és nem azonos az egyedül végzett orvosi munkával. A praxisban folyó ellátás személyes és folyamatos, ami nem egy személyre vonatkozó kötelezettség, a jogszabályok a szolgáltatóra, ill. annak orvosára (orvosaira, praxis közösség) vonatkoznak (4/2000. (II.25.) EüM rendelet 2 § (1)-(3) bek.)**”. A személyhez kötött jog-

gyakorlás a munka. A működtetési joghoz kapcsolódó rendszeres keresőtevékenységet az Alkotmánybíróság alapjogi (tulajdoni) védelembe részesítette.

Az Szjtv. 16. § (1) bekezdése kimondja: „*Önálló tevékenység minden olyan tevékenység, amelynek eredményeként a magánszemély bevételhez jut, ... Ide tartozik különösen a szabadfoglalkozású orvos...*”

Indoklás M) cikk (2). Az Önálló Orvosi Törvény 2006-tól kezdve biztosítja az önkormányzati erőfőlényvel és a joggal való visszaéléssel szemben a jogrend és a magántulajdon védelmét. Ezen keresztül a hatósági bizonyítványban megfogalmazott törvényi rendelkezés betartását is. Esetemben azonban mind a három eljáró bíróság a Hatósági Bizonyítványomban foglalt alapellátás nyújtási törvényi rendelkezést figyelmen kívül hagyta a velem szemben erőfőlényvel rendelkező (nem engedett be a rendelőbe), csupán határozati szintű és ráadásul jogilag érvénytelen ÁNTSZ működési engedéllyel rendelkező Önkormányzattal szemben. Megsértve ezzel a magántulajdonomat és a jogállamiságot.

A 28-29/2006-os ABH-ból: „*A működtetési jog tartalmát és terjedelmét az Öotv. 2. §-a meghatározta. Az 1. § (2) bekezdésének c) pontja a működtetési joghoz a Magyar Orvosi Kamarának az önálló orvosi tevékenység végzésére jogosító engedélyét írta elő feltételként. A Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény 2. §-ának (4) bekezdése azonban meghatározta azokat a feltételeket, amelyek az engedélyhez szükségesek (kamarai tagság, működési nyilvántartásban szereplés, jogszabályban meghatározott kizáró ok hiánya). Mindezek alapján a működtetési jog megszerzése – a törvényben pontosan rögzített feltételek mellett – törvény által garantált. Nincs szó tehát bizonytalan tulajdonszerzésről.*” ...

A 29/2006-os ABH-ból: „*Az építéstervezési jogosultság szabályainak vizsgálatával kapcsolatban az Alkotmánybíróság a jövdelemmel járó, vállalkozói jellegű tevékenységre alkalmazandónak találta a tulajdonjog alkotmányos védelmének szabályait [40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282, 286, 287.]. Az Öotv. javaslatának miniszteri indokolása a működtetési jogot az orvosi tevékenység vállalkozásként történő végzésével összefüggésben magyarázza. Ennek megfelelően a tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra, mint – az Öotv. 1. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott – vagyoni értékű jogra is*”.

A jogállamiságot kimondó Alkotmány 2. § (1), 7. § (2) bekezdéseiben foglalt, és ezzel összefüggésben a jogforrási hierarchia rendjének betartását előíró, Alkotmány 8. § (2), a 35. § (2), a Jat. 1.§.(1-2) bekezdésekben foglaltak értelmében:

Alkotmány 2. § (1) „A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

ALAPTÖRVÉNY ALAPVETÉS B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Alkotmány 7. § (2) „A jogalkotás rendjét törvény szabályozza.”

ALAPTÖRVÉNY R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. (2) **Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**

Alkotmány 8. §(2) „A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelelességekre vonatkozó szabályokat **törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.**”

Indoklás R) cikk (1): A megsemmisített Vhr. 4.§.(3a, 3d), 7.§.(3) bekezdéseken alapultak a licence szemléletet önkormányzati szerződések formájában kifejezésre juttató alábbi, 2006. november 23-tól nem hivatkozható mondatok:

- ❖ 29/2006-os ABH: Ebben a határozatában kifejtette az Alkotmánybíróság, hogy „**a Kormány túllépett a felhatalmazás keretein**” (63/2006-os ABH III/3) a végrehajtási rendelet megalkotásakor, melynek eredményeként: „*A törvény hatályba lépése után (egy évvel, 2001-től) a*

megadott engedéllyel a működtetési jog nem áll összefüggésben háziorvosi körzettel; a háziorvosi körzetben végzendő tevékenység az önkormányzattal való megállapodástól függ (V/6). Az Öotv. nem kapcsolja össze a működtetési jogot konkrét háziorvosi körzettel (IV/3). A működtetési jog a háziorvosi körzetre való pályázás feltétele (V/6)". Ezek a mondatok azt jelentették, hogy a működtetési jog megszerzésétől függetlenül kerültek az ÁNTSZ engedélyek kiadásra. A 63/2006-os AB Határozatban is ezeknek a jogrend ellenes mondatoknak az ismétlése történik: „az Öotv. nem kapcsolja össze a működtetési jogot konkrét háziorvosi körzettel. A működtetési jognak meghatározott háziorvosi körzetben való gyakorlásához szükséges az önkormányzattal való megállapodás.” Ezek nem voltak igazak soha sem! Ugyanis 2000-ben a háziorvosok számára kiadott működtetési jogokban mindig megjelölte a MOK a jogra vonatkozó konkrét háziorvosi körzetet, ugyanígy 2001-től az adásvételt megelőző jogvásárlási engedély, az adásvételi szerződés valamint a szintén MOK, (2007. áprilistól az ÁNTSZ) által kiadott hatósági bizonyítványok a HSZKOD és a tényleges körzet megjelölésével konkrétan meghatározták a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatójának az alapellátás nyújtás háziorvosi körzetét. Arról nem is beszélve, hogy egy „pályázati feltétel”, - egy lehetőség - soha nem volt alkotmányosan védett tulajdonjog a magyar jogrendben! **Ezek a licence szemléletet tükröző Vhr. 4.§.(3a, 3d) és a Vhr. 7.§.(3) bekezdések kerültek megsemmisítésre 2006-ban,** az Alkotmány 35.§.(2) bekezdése és az Önkormányzati Törvény 8.§-a értelmében! Az Abtv. 43.§.(4) bekezdés alapján visszamenő hatállyal, az Öotv bevezetéséig!

- ❖ A 63/2006-os ABH-ban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a szerződés hiányra hivatkozó önkormányzati működési engedély kiadás, és elfogadás az önkormányzat részéről az önálló orvosi tevékenységre jogosult által betöltött praxisban, **a jogrend megsértése miatt Alkotmány ellenes.** Ugyanis a hatósági bizonyítvány alapján önálló orvosi tevékenység formájában nyújtott alapellátási tevékenység, törvényi rendelkezés alapján történik, az önkormányzatokra is kötelező érvénnyel.

Ebben a Határozatban a **jogrend megsértésére történő hivatkozás, és ennek Alkotmány ellenessé nyilvánítása szerepel.** Ez megegyezik az én helyzetemmel, tekintettel arra, hogy esetemben is a szerződés hiány az alapvető ok: „Az indítványozó előadta, hogy az önkormányzat a megbízási szerződést 2001. szeptember 30. napjával felmondta, és ezért a felperes a működtetési jog alapján nem gyakorolta tevékenységét. Az illetékes Megyei Orvosi Kamara 2002. október 15-i határozatával a kérdéses házi gyermekorvosi körzetbe egy másik orvosnak engedélyezett működtetési jogot...Az indítványozó szerint a felperes által hatályon kívül helyezni kért határozat alapja a Vhr.4.§-a (3) bekezdésének d) pontja, amely a háziorvosi körzet betöltetlenségéről szól. ...Az indítványozó álláspontja szerint a támadott szabály „lehetőséget biztosított a Magyar Orvosi Kamarának, hogy másik orvos részére adjon ki újabb működtetési jogot és ezzel a működtetési jog első jogosultja számára lehetetlenné tette a működtetési joggal való rendelkezést... Hatásában tehát a Vhr. 4.§-a szerint „megadott működtetési jog (engedély) az előző jogosult működtetési jogát megsemmisítette, ilyen szabályozásra viszont a Kormány a törvényben nem kapott felhatalmazást...az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény (a továbbiakban: Öotv.) nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziorvosi körzet betöltetlensége címén olyan esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg.. Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól.”

„A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt alkotmányellenességet eredményez” a Vhr. 4.§. (3d) joghely ennek az alapja, „amely a működtetési jog elidegenítésének feltételévé tette, hogy a működtetési jog megszerzőjével az önkormányzat szerződést akar(-e) kötni. ..Ez a rendelkezés, amely nem kapcsolja össze a működtetési jogot konkrét háziorvosi körzettel, eltér az Öotv.-nek a szabályozási módjától...Az Öotv. szabályozásától való ez az eltérés a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét”.

A 29/2006-os ABH II/5-ös bekezdésében az szerepel, hogy: „A Vhr. támadott szabályai: „13. § (3) Az e rendelet hatálybalépése napját követően gazdálkodó szervezettel vagy magánorvossal az Ötv. 1. §-a (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott önálló orvosi tevékenységre kötött szerződés esetén a szerződés legrövidebb időtartama 5 év [Ptk. 226. § (1) bekezdés].” Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság kihirdette a Határozati 3-as pontban: „a 18/2000. (II. 25.) Korm. rendelet 13. § (3) bekezdés alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja”. Erre magyarázatot az Alkotmánybíróság a VII/2 bekezdésben hirdette ki: „Az indítványozó feltételezésétől eltérően a Vhr. nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik. A Vhr. 13. §-ának támadott (3) bekezdése az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral kötött szerződésre vonatkozik. A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése nem áll tehát ellentétben az Ötv. 8. §-ával, és nem sérti az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdését”.

ALAPTÖRVÉNY SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk

- (1) **AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.**
- (2) **Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.**
- (3) **Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.**
- (4) **A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.**

ALAPTÖRVÉNY II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Alkotmány 35. § (2) „A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. **A Kormány rendelete és határozata törvénynyel nem lehet ellentétes.** A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

A Jat. szabályai: „1. § (1) A jogalkotó szervek a következő jogszabályokat alkotják: a) az Országgyűlés törvényt, → b) → c) a Kormány rendeletet, → d) a miniszterelnök és a Kormány tagja miniszteri rendeletet, → e) → f) az önkormányzat rendeletet.

(2) E rangsornak megfelelően **az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.**”

Indoklás Alaptörvény I. cikk (1), (2): A magántulajdon védelme, beleértve a tulajdonnal való önrendelkezési jogot. (3): A jogrend által jogi védelem. (4) a jogok és a kötelezettségek nem választhatók szét egymástól.

„Több indítványozó támadja az Ötv. különböző rendelkezéseit a diszkriminációnak az Alkotmány 70/A. §-a (1) bekezdésében kimondott tilalmára hivatkozva.

A 9/1990. (IV. 25.) AB. határozatban az Alkotmánybíróság a megkülönböztetés tilalmát úgy értelmezte, hogy **a jognak mindenként egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie** (ABH 1990, 46, 48.). A mindenkor szabályozás tárgyi és alanyi összefüggésében kell megvizsgálni, hogy a hátrányos megkülönböztetés az alkotmányos határok között maradt-e. Az egyenlőségnek az adott tényállás lényeges elemére nézve kell fennállnia. A megkülönböztetés tilalmába ütközik, ha adott szabályozási koncepción belül eltérő szabályozás vonatkozik valamelyik csoportra [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77, 78.]. Az Alkotmánybíróság alkotmányellenes megkülönböztetést állapít meg abban az esetben, amelyben jogszabály **a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között anélkül tesz különbséget, hogy ennek alkotmányos indoka volna** (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.). Az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében ki-

mondott megkülönböztetési tilalom nemcsak az alapvető jogok tekintetében áll fenn, hanem egyéb jogokra vonatkozóan is [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281.]. Az alapvető jogok esetében jelentkező diszkriminációnál az Alkotmánybíróság a szükségesség és az arányosság szempontjai alapján bírálja el a jogszabályt. Ha nem alapvető jogról van szó, akkor az Alkotmánybíróság olyan esetben tekinti alkotmányellenesnek a megkülönböztetést, amelyben a megkülönböztetésnek nincs ésszerű indoka, önkényes [30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 139, 140.]”.

Indoklás Alaptörvény II. cikk: az I. cikk (4) bekezdésben most hivatkozottak.

A munkához és a foglalkozás szabad megválasztásához ezzel a jövedelemszerzéshez való jogot, az Alkotmány a 70/B. § (1) bekezdésben foglalt értelmében:

Alkotmány 70/B. § (1) „A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a munkához, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához”.

ALAPTÖRVÉNY NEMZETI HITVALLÁS² Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

XII. cikk

- (1) **Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.** Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.
- (2) Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy **minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.**

A praxisműködtetés jogának megszerzésével a valóságban munkahelyet szerez (vásárol) meg az ember, mert az Öotv értelmében személyes ellátási kötelezettség a jog tartalmi eleme. Adásvétel által munkához és foglalkozáshoz van kötve, melyet szabadon választott, és a tulajdon jogán ettől megfosztani őt nem lehet. A 28/2008-as AB Határozat kiegészítéseként Dr. Paczolay Péter (az Alkotmánybíróság későbbi Elnöke) kifejtette, hogy „a 40/1997. (VII. 1.) AB határozatában az Alkotmánybíróság elfogadta, hogy a bevezetett és gyakorolt, **rendszeres kereső tevékenység, amely rendszeres jövedelmet biztosít, az Alkotmány 13. § (1) bekezdés szerint tulajdoni védelmet élvez**”. A 29/2006-os ABH (V/3) bekezdésében, mint az Alkotmánybíróság egységi határozatában ezt szerepeltették is: „A tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra, mint – az Öotv. 1. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott – vagyoni értékű jogra is.... Az Alkotmánybíróság a jövedelemmel járó, vállalkozói jellegű tevékenységre alkalmazandónak találta a tulajdonjog alkotmányos védelmének szabályait [40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282, 286, 287.]. Ennek megfelelően a tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra, mint – az Öotv. 1. §(2c) pontjában meghatározott – vagyoni értékű jogra is”.

Az Szjtv. 16. § (1) bekezdése kimondja: „**Önálló tevékenység minden olyan tevékenység, amelynek eredményeként a magánszemély bevételhez jut,...** Ide tartozik különösen a szabadfoglalkozású orvos...”

A magántulajdon védelmét és a tulajdonhoz való jogot, az Alkotmány 9. § (1), a 13. § (1) (2) bekezdésekben foglaltak értelmében:

Alkotmány 9. § (1) „Magyarországon a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.”

13. § (1) „A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk (1) Mindenki joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Alkotmány 13. § (2) „Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

A 28/2006-os AB Határozat III/3 bekezdésében ez olvasható:

„III/3. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése kimondja a tulajdonhoz való jog védelmének elvét.

a/ Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tulajdonhoz való jogot alapvető jogként részesíti alkotmányos védelemben [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.]. A 17/1992. (III. 30.) AB határozat kimondta, hogy a tulajdonjog alkotmányos védelme nemcsak a polgári jogban meghatározott tárgyakra terjed ki, hanem minden vagyoni értékű jogra (ABH 1992, 104, 108.).

Az Öotv. 2. §-ának (3) bekezdése szerint a működtetési jog személyhez kapcsolódó vagyoni értékű jog, amely jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén elidegeníthető és folytatható. Ennek megfelelően a tulajdonhoz való jog alkotmányos védelme a működtetési jogra is kiterjed.

b/ ...Az önkormányzatoknak történő vagyonjuttatásról az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az önkormányzatok tulajdonszerzésére az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést, a tulajdonjog védelme csak a már megszerzett jogokra vonatkozik [37/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 238, 243.]. A tulajdonszerzés jogcíme akkor kétségtelen, akkor élvez védelmet, ha a tulajdonszerzés és annak terjedelme törvény által garantált (893/B/1994. AB határozat, ABH 1996, 496, 500.).

28/2006-os ABH III/3c/ A 64/1993. (XII. 22.) AB határozat kifejtette, hogy az Alkotmány a tulajdonjogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben...

Dr. Paczolay Péter alkotmánybíró kiegészítése ehhez: „Az Alkotmánybíróság elfogadta, hogy a bevezetett és gyakorolt, rendszeres kereső tevékenység, amely rendszeres jövedelmet biztosít, az Alkotmány 13. § (1) bekezdés szerint tulajdoni védelmet élvez [40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282.]”.

„A vagyoni értékű jog gyakorlására a törvényben meghatározott rövid határidő mellett a Vhr.-ben megjelölt (önkormányzati) feltétel a joggyakorlás jelentős korlátozását, egyes esetekben kizárását jelenti...A fentiek alapján megállapítható, hogy a Vhr. 3. §-a (1) bekezdésének 2002. április 15-ig hatályos harmadik mondata a 4. § (3) bekezdésének a) pontjával és 7. §-ának (3) bekezdésével egyésben értelmezve – vagyoni értékű jognak olyan korlátozását mondta ki, amelyet csak törvény állapíthatott volna meg az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése és 13. §-ának (1) illetve (2) bekezdése, valamint az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében kimondott jogállamiság követelménye alapján, figyelembe véve 7. §-ának (2) bekezdését, és tekintettel a Jat. 1. §-ának (1) és (2) bekezdésére is”

Alkotmány 13.§.(2) „Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

E joghelyre nézve is többszörösen Alaptörvény ellenesek az ítéletek, mert sem közérdek nem állt fenn, sem a kártalanítási kötelezettségre nem tértek ki a bíróságok. Teljes egészében törvény ellenesen megfosztottak a tulajdonomtól.

A 29/2006-os AB Határozat értelmében

„5/3. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tulajdonhoz való jogot alapvető jogként részesíti alkotmányos védelemben [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.]. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a polgári jogi tulajdonjogra, hanem egyéb vagyoni jogokra is vonatkozik [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.]. A tulajdonhoz való jog

védelmét kimondó 13. § (1) bekezdésének alkalmazását az Alkotmánybíróság gyakorlata kiterjesztette a vállalkozói jellegű tevékenységre is. Az építéstervezési jogosultság szabályainak vizsgálatával kapcsolatban az Alkotmánybíróság a jövdelemmel járó, vállalkozói jellegű tevékenységre alkalmazandónak találta a tulajdonjog alkotmányos védelmének szabályait [40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282, 286, 287.]. Az Öotv. javaslatának miniszteri indokolása a működtetési jogot az orvosi tevékenység vállalkozásként történő végzésével összefüggésben magyarázza. **Ennek megfelelően a tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra, mint – az Öotv. 1. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott – vagyoni értékű jogra is.**

Az Alkotmány a tulajdonjogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben. A védelem terjedelme a közjogi és magánjogi korlátokkal együtt értelmezhető, függ a jogosultság alanyától, tárgyától és funkciójától, valamint a korlátozás módjától [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 380.].

Mindezek alapján **a működtetési jog megszerzése – a törvényben pontosan rögzített feltételek mellett – törvény által garantált. Nincs szó tehát bizonytalan tulajdonszerzésről,**

„Az Öotv. a működtetési jogot új jogként hozta létre...az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy **az önkormányzatok tulajdonszerzésére az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést, a tulajdonjog védelme csak a már megszerzett jogokra vonatkozik** [37/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 238, 243.]. A tulajdonszerzés jogcíme akkor kétségtelen, akkor élvez védelmet, ha a tulajdonszerzés és annak terjedelme törvény által garantált (893/B/1994. AB határozat, ABH 1996, 496, 500.).

A működtetési jog szabályozásánál azonban az állapítható meg, hogy a működtetési jog tartalmát és terjedelmét az Öotv. 2. §-a meghatározta. Az 1.§.(2) bekezdésének c) pontja a működtetési joghoz a Magyar Orvosi Kamarának az önálló orvosi tevékenység végzésére jogosító engedélyét írta elő feltételként. A MOKtv. 2. §-ának (4) bekezdése azonban meghatározta azokat a feltételeket, amelyek az engedélyhez szükségesek: kamarai tagság, működési nyilvántartásban szereplés, jogszabályban meghatározott kizáró ok hiánya”. (önkormányzati beleegyezést NEM!)

A 29/2006-os ABH V/4-es bekezdése a továbbiakban így folytatódik: „Mindezek alapján **a működtetési jog megszerzése – a törvényben pontosan rögzített feltételek mellett – törvény által garantált. Nincs szó tehát bizonytalan tulajdonszerzésről”.**

A 297/B/2005 AB Határozat is ezt erősíti meg: „A működtetési jog nem korlátlan jogosultság, hanem meghatározott háziiorvosi körzetben, területi ellátási kötelezettséggel illeti meg az orvost. .. Ezt az orvosi tevékenységet a 2.§.(2) bekezdése szerint meghatározott háziiorvosi körzetben kell folytatni. A tulajdonjogból származtatott jog az elidegenítési jog. Az ellátás biztosítását veszélyezteti, ha a háziiorvosi körzetben hiányzik a működtetési jog gyakorlója. A területi ellátás biztosítása közérdek.”

A diszkrimináció tilalmát kimondó Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése:

Alkotmány 70/A. § (1) „**A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.**”

ALAPTÖRVÉNY XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) **Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.**

29/2006-os ABH VI/1 „Több indítványozó támadja az Öotv. különböző rendelkezéseit a diszkriminációnak az Alkotmány 70/A. §-a (1) bekezdésében kimondott tilalmára hivatkozva.

A 9/1990. (IV. 25.) AB. határozatban az Alkotmánybíróság a megkülönböztetés tilalmát úgy értelmezte, hogy **a jognak mindenkit egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie** (ABH 1990, 46, 48.). A mindenkori szabályozás tárgyi és alanyi összefüggésében kell megvizsgálni, hogy a hátrányos megkülönböztetés az alkotmányos határok között maradt-e. Az egyenlőségnek az adott tényállás lényeges elemére nézve kell fennállnia. A megkülönböztetés tilalmába ütközik, ha adott szabályozási koncepción belül eltérő szabályozás vonatkozik valamelyik csoportra [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77, 78.]. Az Alkotmánybíróság alkotmányellenes megkülönböztetést állapít meg abban az esetben, amelyben jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között anélkül tesz különbséget, hogy ennek alkotmányos indoka volna (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.). Az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében kimondott megkülönböztetési tilalom nemcsak az alapvető jogok tekintetében áll fenn, hanem egyéb jogokra vonatkozóan is [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281.]. Az alapvető jogok esetében jelentkező diszkriminációnál az Alkotmánybíróság a szükségesség és az arányosság szempontjai alapján bírálja el a jogszabályt. Ha nem alapvető jogról van szó, akkor az Alkotmánybíróság olyan esetben tekinti alkotmányellenesnek a megkülönböztetést, amelyben a megkülönböztetésnek nincs ésszerű indoka, önkényes [30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 139, 140.]”.

Alkotmány 35. § (2) „A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. **A Kormány rendelete és határozata törvényen nem lehet ellentétes.** A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

A Jat. szabályai: „1. § (1) A jogalkotó szervek a következő jogszabályokat alkotják: a) az Országgyűlés törvényt, → b) → c) a Kormány rendeletet, → d) a miniszterelnök és a Kormány tagja miniszteri rendeletet, → e) → f) az önkormányzat rendeletet.

(2) E rangsornak megfelelően **az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.**”

ALAPTÖRVÉNY 18. cikk

(1) A miniszterelnök meghatározza a Kormány általános politikáját.

(2) A miniszter a Kormány általános politikájának keretei között önállóan irányítja az államigazgatásnak a feladatkörébe tartozó ágazatait és az alárendelt szerveket, valamint ellátja a Kormány vagy a miniszterelnök által meghatározott feladatokat.

(3) A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvényen, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

„A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt alkotmányellenességet eredményez” a Vhr. 4.§. (3d) joghely ennek az alapja, „amely a működtetési jog elidegenítésének feltételévé tette, hogy a működtetési jog megszerzőjével az önkormányzat szerződést akar(-e) kötni. ...Ez a rendelkezés, amely **nem kapcsolja össze a működtetési jogot konkrét házi orvosi körzettel, eltér az Öotv.-nek a szabályozási módjától...** Az Öotv. szabályozásától való ez az eltérés a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét”.

Az önálló orvosi tevékenység joggyakorlásának önkormányzati törvénytelen akadályozó tényezőit az Öotv. 2.§. megváltoztatásával, és a 71/2002. Korm. Rend. 6. §-ának (2) bekezdése által, a Vhr. 3.§.(1) bekezdés 3. mondatának megsemmisítésével 2002. április 15-től, majd a 28/2006-os AB Határozat a 4.§.(3) bekezdés 'a' pont és a 7.§.(3) bekezdés kiiktatásával 2006. június 21-től, továbbá a 63/2006-os AB Határozat a Vhr. 4.§.(3) bekezdés d) pontjának megsemmisítésével **2006. novem-**

ber 23-től „eltávolították” a törvény útjából. Ettől kezdve **lett jogegység** az Önálló Orvosi Törvény és a 18/2000. Kormány Rendelet között.

Az Ombudsman az AJB 2377/2010. számú jelentésében ezt írta erről: „A gyakorlatban a működtetési joggal kapcsolatos szükségképpen több tényezős eljárás egyes résztvevői az eredeti és az új, módosított normaszövegű koncepció egyes elemeit különbözőképpen igyekeznek érvényesíteni. Ezek párhuzamos, együttes alkalmazása azonban egyrészt lehetetlen, másrészt értelmetlen”. (Főleg sokszorosán törvénytörtő). „A 2002-től, illetőleg a 2006-os AB határozat óta eltelt időszak megerősíti, hogy a szükséges jogértelmezés (különös tekintettel az Öotv.-nek a 2001. évi CVII. törvény 26. § n) pontjával történő módosítása után kialakult helyzetre) nem történt meg, illetőleg azt az egyes eljárási szereplők nem azonos tartalommal tették magukévá”.

A 2006-os AB Határozatokról és ennek 2011. évi Ombudsmani kiegészítéséről amit még tudni kell! „Több indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítson meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet, és hívja fel a törvényalkotót jogalkotási kötelezettségének teljesítésére. Álláspontjuk szerint a jogállamiság követelményeit és a tulajdonhoz való jog érvényesülését sérti, hogy az Öotv. nem szabályozza a működtetési jognak a földrajzi területhez kötöttségét”. Azonban ez soha nem volt igaz, a Vhr. 3.§.(1) bekezdés 1-2 mondata miatt! Az ezzel ellentétes értelmű Vhr. 3.§. (1) bekezdés 3. mondata és az Alkotmánybíróság által 2006-ban kimondott ezzel „egységben” értelmezett (2002 április 15-ig a Vhr. 4.§.'3d' bekezdésben együtt szereplő) Vhr. 4.§.(3a, 3d) és a 2002. április 15-től megjelent azonos értelmű Vhr. 7.§.(3) bekezdés volt a mindent zavaró, melyekre a jogrendsértő feladat ellátási szerződésen alapuló „licence” szemlélet épült 2002. április 15-ig.

A 2002. április 15-től hatályba lépett 71/2002. (IV. 12.) Korm. rendelet (ez a 2013. május 6-án benyújtott 4.Pf.20.204 /2013/11. sorszámú beadványom 6-os sz. melléklete) kulcsfontosságú joghelyei a 28-29/2006-os, a 63/2006-os és a 297/B/2005-ös Alkotmánybírósági Határozatok meghozatalakor.

- 1) A 71/2002. (IV. 12.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés a háziorvosi körzet definícióját kiegészítette az Öotv. 2.§.(2) bekezdésben szereplő Körzethatár Rendelettel. Ennek értelmében a háziorvosi működtetési jog (praxisjog) kizárólag a hatósági bizonyítványban szereplő, földrajzilag a HSKOD által meghatározott egyetlen háziorvosi körzetben jogosítja a jogtulajdonost önálló orvosi tevékenység nyújtásra. Esetemben ez a Csegöldi 150090057 ÁNTSZ azonosító számú földrajzi HSKOD-os, így értelemszerűen konkrét háziorvosi körzet, az ítéletekkel ellentétesen.
- 2) A 71/2002-es Korm. R. 6.§ (2) bekezdése megsemmisítette 2002. április 15. hatállyal a Vhr. 3.§. (1) bekezdés 3. mondatát (önkormányzati jogkör). Ezzel „egységben értelmezetten” a 28/2006. (VI. 21.) AB határozat megsemmisítette
- 3) a 71/2002. (IV. 12.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdését, amivel bevezetésre került a Vhr. 4.§. (3a) bekezdése, továbbá a 3. §-át, amivel a Vhr. 7.§.(3) bekezdése került bevezetésre. Ezáltal hatályon kívül helyezte a Vhr. 4.§.(a) és 7.§.(3) bekezdését. A 63/2006-os (XI. 23.) AB Határozat megsemmisítette
- 4) a 71/2002. (IV. 12.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdését is, a Vhr. 4.§.(3d) bekezdés hatályon kívül helyezésével. visszaadva ezzel a Vhr. 3.§.(1) bekezdés első - második mondatban foglalt törvényi garanciát úgy a jog gyakorlása alatt, mint a jog elidegenítésekor.
- 5) a 71/2002. (IV. 12.) Korm. rendelet 1.§ (2) bekezdése kizárta önálló orvosi tevékenységre jogosult jelenlétében az önkormányzat számára a helyettes beállítását, mert a praxis betöltött. Ebből eredően nem rendelkezhet ez alatt sem érvényes működési engedéllyel. Ennek hiányában pedig értelemszerűen érvényes finanszírozási szerződéssel sem.

Tehát a 71/2002. (IV. 12.) Korm. rendelet 6.§.(2) bekezdésének 2002. április 15-i megsemmisítésével kezdődően 4 évvel később „egységben értelmezve”, a 63/2006-os AB Határozatában a jog gya-

korlása alatt, míg a 28/2006-os AB Határozatában a jog elidegenítésekor mondta ki Alkotmány ellenesnek az addigi önkormányzati beleszólási jogkört az Alkotmánybíróság, hiszen a praxisnak folyamatosan van önálló orvosi tevékenység gyakorlásra jogosultja (Vhr. 2.§. 1bb), azaz területi ellátás (alapellátás) nyújtási kötelezettje. Akivel kizárólagosan kötelezett az önkormányzat „gondoskodni” az alapellátásról, az önkormányzati tulajdonú rendelő biztosításával.

A fentebb már hivatkozott (az Öotv. 2.§.'2' és Vhr. 2.§.'1a' bekezdések legfőbb tartalmi elemét jelentő) önkormányzati Körzethatár Rendelet értelmében, az önkormányzat által kialakított házi orvosi körzetben kizárólag az oda működtetési jogot szerzett házi orvos dolgozhat. Így hangzik: „*A rendelet személyi hatálya kiterjed az ellátási területen működtetési jogot szerzett, területi ellátási kötelezettséggel rendelkező házi orvosokra, házi gyermekorvosokra, fogorvosokra valamint az általuk nyújtott egészségügyi alapellátásra*”.

Világosan látható, hogy a Körzethatár Rendelet lépett a feladat ellátási szerződés helyébe! Megalkotása, és elfogadása természetesen nem szavazásfüggő volt tekintve, hogy ezt a 2001. évi CVII-es tv. 25.§.(7) bekezdése rendelte el az önkormányzatok számára 2002. április 15-én. Rendeletet pedig határozat köztudomásúan nem überelhet, a joghierarchia miatt. Esetemben jogrend ellenesen mégis erről szólnak az ítéletek!

A 2000-től minden házi orvos számára a konkrét házi orvosi körzetére megkapott működtetési jog, majd 2001-től az elidegenítések alapján kiadott hatósági bizonyítványok értelmében, (mely mind a kettő törvényi rendelkezés) **nem hivatkozható a 96/2003-as Kormányrendelet 8.§.(2a) bekezdése.** Mely szerint „*a működési engedély mellékelni kell a) ha az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv az egészségügyi ellátási kötelezettségét más egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervvel vagy egészségügyi szolgáltatóval kötött megállapodás vagy szerződés útján teljesíti, az erre vonatkozó megállapodást, szerződést (előszerződést)*”. Ugyanis a tulajdonszerzésen alapuló hatósági bizonyítvány se nem megállapodás, se nem szerződés, sőt nem is az önkormányzat adja ki!

Láthatóan, a megsemmisített, és 2006-ban Alkotmány ellenesnek kimondott joghelyek a Vhr. 3.§. (1) bekezdés 3. mondatából kiindulóan 4 évvel később a Vhr. 4.§.(3a, 3d) és a Vhr. 7.§.(3) bekezdések voltak. A 3. mondat megsemmisítése után a Vhr. 3.§.(1) bekezdés 2. mondatáról a „*Egészségügyi Igazgatás*” címen kézirat jelent meg (<http://www.kszk.gov.hu/data/cms/42491/EG>) mely a következőket tartalmazza: „*A Vhr. 3. §-a kategorikusan kimondja, hogy a működtetési jog megszerzése a jogi előfeltétele annak, hogy az önkormányzat valamely orvost házi orvosként (fogorvosként) foglalkoztasson. A foglalkoztasson kitévelt e helyen tágan kell értelmezni, hiszen itt a legritkább esetben van szó egy önkormányzati egészségügyi intézmény keretében történő közalkalmazotti vagy esetleg munkaviszony keretében történő foglalkoztatásról, a házi orvosi szolgálatok több, mint 90 %-a ma már vállalkozás keretében működik, ...*”

A Vhr. 3.§.(1) bekezdésnek ez a 2. mondata, figyelemmel az „*Egészségügyi Igazgatás*” címen kéziratra, a következőt fejezi ki tartalmilag: a működtetési jog megszerzése a jogi előfeltétele annak, hogy az önkormányzat kivel köteles az alapellátásról gondoskodni. Így ez a joghely az Önkormányzatra nézve is végrehajtási utasítás, NEM kiindulási feltétel szerződéskötéshez! Hiszen egyszerre csak egy jogtulajdonos lehet törvényesen, így az önkormányzatnak nincs választási lehetősége az alapellátás biztosítása (fenntartói kötelezettségének) teljesítése tekintetében. Sőt, el sem engedheti a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatóját a jog eladása nélkül, mert eladási kötelezettség van. Értelemszerűen NEM küldheti el sem, mert az dupla jogsértés csupán ebben a viszonylatban nézve is!

Mindazt, amit a 2014. június 5-i alkotmányjogi panaszbeadványomban előterjesztettem a jelen felhívásra nézve is kérem, hogy szíveskedjenek válaszként elfogadni. Az első és a második oldalon összesen 6 pontban foglaltam össze az Alkotmánybíróság álláspontját az önkormányzati működtetési (praxis)joggal kapcsolatosan. A 3. oldalon utaltam az Alkotmánybíróság 2013. júniusában közölt álláspontjára, mely szerint „*a régi határozatok kellő indoklással továbbra is hivatkozhatók... Az Ab egyebek mellett kimondta: az alkotmányjog fejlődésének eddigi eredményei szükségképpen hatással vannak az új alaptörvény értelmezésére is, nem lehet teljesen tiszta lapot kezdeni*”.

A 6 pontban összefoglalt AB Határozati kihirdetéseket a 8-10. oldal közepéig terjedően támasztotam alá a Határozatokban foglaltakkal. A 10 oldal közepén áll, hogy „Alkotmányjogi panaszom mindezek által két pontban foglalható össze”, és ehhez kiegészítésként 3. és 4. pontban hivatkoztam, hogy miért törvénysértő és egyben Alkotmány ellenes önálló orvosi tevékenységre jogosult jelenlétében az önkormányzati egészségügyi szolgáltatói jogkör, a helyettes beállítása által. A 4. pontban pedig azt fejtettem ki, hogy „a működési engedély és a finanszírozási szerződés hiányából eredő keresőtevékenységi akadályoztatás kivételt képez, ez által **nem válik a praxis tartósan betöltetlenné!**” Ellentétben a lefolytatott eljárás ítéleti koncepcióival. A Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú jogerős ítéletének felülbírálatára benyújtott fellebbezésem 11-es számú melléklete tartalmazza az Alperes Önkormányzat és a kistérségi ÁNTSZ egymáshoz kapcsolódó jogsértését, egyben a 63/2006-os AB Határozat által kimondott Alkotmány ellenességét is. Nevezetesen: a jogrend megsértése, ha önálló orvosi tevékenységre jogosult jelenlétében ilyen önkényes képviselőtestületi határozat születik. Ezt most 2-es számú mellékletként becsatolom.

A 6. oldalon ismertettem, hogy: „Az Alkotmányos jogsértést az eljárás során a Bíróságok és a Kúria az által követték el, hogy az eddig említett Öotv. 2.§.(1-3), a Vhr. 2.§.(1a, 1b), Vhr. 3.§.(1) bekezdés első mondatát, a Vhr. 10.§.(1) és a 4/2000-es EüM Rendelet 7.§.(2) joghelyeket az önkormányzati Körzethatár Rendelettel együtt ugyanúgy figyelmen kívül hagyták, mint az önálló orvosi tevékenység nyújtásra jogosító HSZKOD-os hatósági bizonyítványomban foglalt konkrét körzetre szóló alapellátás nyújtási kötelezettségemet! Az első – másodfok és a Kúria indoklásai mindezeket teljes mértékben alátámasztják azzal a jogsértő indoklással, hogy a háziorvosi működtetési jog földrajzi helyhez kötöttségét nem az Öotv-ben és a Vhr-ben előbb említett joghelyek határoznák meg, hanem a „licence” szemléletet tükröző határozati szintű, Alkotmány ellenes feladat ellátási szerződés, a hatósági bizonyítványban szereplő 9 jegyű ÁNTSZ földrajzi HSZKOD-al szemben”.

Utaltam a 11. oldalon a velem szemben megszületett bírósági határozatok jogkör konkurenciájára alapított törvény és egyben Alkotmány ellenességére, azzal együtt, hogy „tényleges praxishoz nem kapcsolódó (azaz TEK nélküli háziorvosi) működtetési jog nem létezik” ugyanis a háziorvosi körzetet definiáló Vhr. 2.§.(1a) joghely értelmében a területi ellátási kötelezettség e definíció lényege! Annak a beadványomnak az 5-ös számú mellékletében szerepel, az a „jogrendet is sértő önkormányzati alperesi koncepció, hogy „Az Alkotmánya 44/A. § (1) bekezdése a) pontja és az 1990. évi LXV. tv. (Ötv) mint kétharmados törvénnyel szemben a praxistörvény, mint feles törvény nem tartalmazhat eltérő rendelkezést””.

Ezzel szemben hivatkozta az Alkotmánybíróság a beadványom 15-16. oldalán bemutatott alkotmányos jogsértéseket, közöttük a jogállamiság megsértését.

A 17. oldalon a 29/2006-os AB Határozat Határozati 2-es és 3-as pontjával és ezek V/4 és VII/2 bekezdéseiben történő hivatkozásokkal indokoltam meg az előbb említett 10. oldalon szereplő: „Alkotmányjogi panaszom mindezek által két pontban foglalható össze” című, mindösszesen két és fél oldalon kifejtetteket.

A 13. oldalon szerepel a 29/2006-os AB Határozat Határozati 2-es és 3-as pontjaira történő hivatkozással az, hogy: az Öotv. és „az Alkotmánybíróság e hivatkozása értelmében is kimondható, hogy az Öotv értelmében a hatósági bizonyítvány mellett a feladat ellátási szerződés nem joggyakorlási feltétel!”

Ugyanitt, a lapalján szerepel, hogy „Az Önálló Orvosi Törvény közjogi érvényességének alapja a Ket. 83.§-a”. Ugyanis tartalma mindenkire nézve fellebbezésre tekintet nélkül kötelező. A 63/2006-os AB Határozatban kimondott jogállamiság megsértése a jogrend ezen a ponton történő megsértésén alapul. Nevezetesen: az ÁNTSZ működési engedély csupán egy határozat a HSZKOD-os Hatósági Bizonyítvánnyal szemben.

Ezt követően szerepel, hogy Önálló orvosi tevékenység (egészségügyi alapellátás) nyújtásra jogosult jelenlétében, a gyakorlatban 2006-ig helytelenül alkalmazott önkormányzati konkuráló (párhuzamos) alapellátás nyújtási jogkör Alkotmány ellenességéről az önkormányzatok „Az Alkotmány-

bíróság önkormányzatokat érintő döntései" címen tájékoztatót kaptak 2006. novemberben. Ebben az önálló orvosi tevékenységet szerződési feltételhez kötő önkormányzati jogkör is, úgy mint az előző bekezdésben szereplő működési engedélyt, a jogrend megsértése miatt Alkotmány ellenesnek hirdette ki az Alkotmánybíróság.

Ez a most ismertetett két bekezdés, a határozati szintű ÁNTSZ működési engedély és a szintén határozati szintű szavazáson alapuló feladat ellátási szerződés jogrend ellenességét mutatja a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezéssel szemben. Ezt erősíti meg a Fővárosi Ítéltábla FIT-H-KJ-2009-195 határozata is, melyet ugyanitt a 13. oldalon ismertettem.

A 17. oldalon hivatkoztam a 2002. július 1-től hatályos önkormányzati Körzethatár Rendeletet, mely előírja rendeleti szinten az önkormányzatoknak, hogy kizárólag a házi orvosi praxisuk önálló orvosi tevékenységre jogosult jogtulajdonos szolgáltatója által tehetnek eleget az alapellátás nyújtási kötelezettségüknek. A Kúria Pfv. III.21.328/2013/4. számon hozott jogerős ítélete és az ezt megelőző Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf. 20.204/2013/16. számú jogerős ítélete, valamint a Fehérgyarmati Városi Bíróság 2.P.20.126/2012/9. számú jogerős ítélete ezt is figyelmen kívül hagyta. Ezzel is ismételten megsértve a jogrendet, a jogállamiságot, így a 63/2006-os AB Határozatban az Alkotmánybíróság által kimondottakat!

A 18. oldal közepén a panaszbeadványom összefoglalása szerepel: „*A fentiek értelmében 2000-től, az Öotv bevezetése óta, jogilag tartalmatlanok az önkormányzati szerződések...*”

Az Öotv. 2.§.(2) bekezdés és a Körzethatár Rendelet értelmében, a Vhr. 3.§.(1) bekezdés 3. mondatának 2002. április 15-i megsemmisítésétől kezdve, az alábbi megállapítások következnek a 29/2006-os ABH által:

VI/6: „*Az Öotv. 3. §-a alapesetben a fennálló házi orvosi körzethez kapcsolt orvosi tevékenységre ismeri el a működtetési jogot.*”

VI/2: „*Az Öotv. szabályozásában központi szerepe van annak, hogy a házi orvos területi ellátási kötelezettséggel tevékenykedik.*”

VI/3: „*Az Öotv. szabályozásának központi eleme a területi ellátási kötelezettséggel rendelkező orvosokra vonatkozó rendelkezések meghatározása.*”

A házi orvosi körzetek konkrét körzethez kötöttségét egyébként az Öotv. bevezetésétől kezdődően a Vhr. 11.§.(1) és a Vhr. 12.§.(1) bekezdések is biztosítják, de egyben bizonyítják is a Vhr. 3.§.(1) bekezdés első - második mondata mellett, tekintettel arra, hogy ezek a joghelyek a kötelező jogszerzést és a jogszerű adatkezelést - adatátadást írják elő kezdettől fogva.

Összefoglalóan: Az Öotv. 2.§.(1-2) bekezdésében és az ehhez elválaszthatatlanul kapcsolódó önkormányzati Körzethatár Rendelet értelmében úgy a jogtulajdonosnak, mint az önkormányzatoknak és a kistérségi ÁNTSZ-nek **egységesen**, a Vhr. 3.§.(1) bekezdés első mondatában, /a hatósági bizonyítványban/ kódolt törvényi utasítást kell követniük, a jogrend, és a magántulajdon alkotmányos védelme érdekében. Akár az önkormányzat, akár a kistérségi ÁNTSZ üresíti ki a jogot, minden esetben a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi utasítást sértik meg. Közvetlenül a Ket. 83.§.(4) bekezdést.

Mindezek alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a hivatkozott joghelyekre és az Abtv. 39.§. (1-2) bekezdésére tekintettel állapítson meg Alkotmány ellenességet, semmisítse meg az ítéleteket, és utasítsa az első fokon eljáró Bíróságot a kérelem tárgyában új határozat hozatalára.

Tisztelettel:

Jánkmajtis, 2014. október 9.

